

PONDĚLÍ 11. LISTOPADU

12.13

Ahoj Stockholme, jsem v tobě.

Neuvěřitelný, kolik jsem si toho tady stihl koupit vzhledem k tomu, že jsem přiletěl včera navečer a dneska jsem ještě ani neopustil hotel. To jsem zvědavý, jak to všechno odvezu, když mám jenom příruční zavazadlo. Co by na to asi řekla Marie Kondo? (Asi nic. Četl jsem, že všechny ty zbytečný krámy, co nás donutila vyhodit, teď nově prodává na svém e-shopu. Geniální.)

Patricie mě sem vyslala za spisovatelkou, jejíž severský jméno nejsem schopný vyslovit, natož si ho zapamatovat. Zadání: Na základě rozhovoru napsat portrét tak, aby to vyznělo, že svou literaturou revolucionizuje boj za rovnoprávnost pohlaví. Místo toho se mě tahle rozčepýřená paní s pytlí pod očima tak velkými, že by se jí do nich všechna ta moje nadbytečná kosmetika vešla dvakrát, hned nad hotelovou snídaní zeptala, co to plácám. „Rovnost pohlaví? Jen se na nás podívejte. Co nám chybí? Nic! Řešíme nesmysly.“ Utrhla kus buchty, jako by si na ní chtěla vybit vztek, a namočila si ji do kafe. „Tak já vám povím, kdo by vládl světu, kdybychom žili v matriarchátu. Muži! Jinak by totiž neměl kdo rodit děti a starat se o ně. Taková blbost!“ V tu chvíli mi došlo,

že tenhle článek nikdy nevyjde. Ale je mi to jedno. Jsem ve Stockholmu. Heč.

Co víc, jsem ubytovaný v Grand Hôtelu a z okna ložnice se koukám přímo na Královský palác. Napadá mě přitom smělá myšlenka: Co když moji předci vládli Švédsku? Vysvětlovalo by to, proč se ve Stockholmu všechno jmenuje Vasa. Vasastan, Vasagatan, Vasamuseet. Náhoda? Nemyslím si.

Googloval jsem to a Vasa byla skutečně švédská královská dynastie. Třeba pak museli před nebezpečím (nejspíš chudým lidem toužícím po reformě) utéct do střední Evropy, kde se schovali pod přidanou diakritiku. Zřejmě to byla úspěšná, ale příliš rychlá akce na to, aby jim něco zůstalo. Snad jenom to jméno. A jistá zhýčkanost. Myslí, že na mně se to pozoruje obzvlášť dobře.

12.31

Zpráva od Dana: „Máme něco v pátek večer? Jsem si říkal, že bychom zas mohli něco upéct.“

Zpráva Danovi: „Nemáme! Mohli!“

Juch. Teď ještě vyřešit účast na Honzově pátečním večírku. Beztak večírky nesnáším. Divím se, že mě vůbec zve.

Zpráva Honzovi: „My tu tvou akci v pátek nedáme, promiň. Zajdeme spolu pak na pivo, jo? Třeba příští týden?“

Zpráva od Honzy: „Martine. Ta party je až příští týden. Máš týden na to vymyslet výmluvu. To dáš.“

Zpráva Honzovi: „Právě jsem zjistil, že jsem dědic švédského trůnu.“

Zpráva od Honzy: „Tak proto seš tak blbej? Protože se tvý předci pářili mezi sebou?“ *With friends like these, who needs enemies?* „Mimochodem, kdy se vracíš, nepohlídal bys mi přes týden Lízu?“